

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916203688
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2017:7916203688.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci žalobcu: H. W., Q.. XX.XX.XXXX, R. XXX/XX, Y., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3 701,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 3.701,21 Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 15.03.2016 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť Š., Q. Ú. K. Y. W., súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 222,00 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre neho 3.701,21 Eur, úroky z omeškania z tejto sumy ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril ako dlžník so žalovaným ako veriteľom o spotrebiteľskom úvere je neplatná v časti odmeny žalovaného za poskytnutý úver, a preto je povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ktoré v peňažnom vyjadrení tvorí rozdiel medzi sumou, ktorú žalovanému uhradil a sumou, ktorú mu žalovaný poskytol ako pôžičku.

2. Žalovaný žiadal zamietnuť žalobu z dôvodu, že zmluva, ktorú uzatvoril so žalobcom nie je spotrebiteľskou zmluvou, výška odmeny za poskytnutie úveru bola riadne dohodnutá, žalobca ju uhradil, a preto nemohlo dôjsť k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu. Žalobca alternatívne žiadal, aby súd zastavil konanie vo veci, pretože o úhrade úveru už rozhodol právoplatným rozsudkom rozhodcovský súd, čím vznikla prekážka konania o žalobe žalobcu v tejto veci, ktorou je právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu o povinnosti žalobcu uhradiť pre žalovaného sumu dohodnutú v zmluve o úvere.

3. Medzi stranami nie je sporné, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX dňa 21.10.2005, podľa ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 995,82 Eur (v prepočte na menu euro) a žalobca sa zaviazal uhradiť žalovanému na splatenie tohto úveru sumu 4.613,71 Eur (v prepočte na menu euro). Rovnako medzi stranami nie je sporné a žalobca aj preukázal písomným dokladom, ktorým je výpis z klientskej zóny žalovaného zo dňa 14.03.2016, že žalovanému dokonca uhradil na splatenie úveru sumu 4.697,03 Eur.

4. Vzhľadom k uvedenému súd posudzoval iba rozdielnosť právnej kvalifikácie v tvrdeniach žalobcu a v podaní žalovaného z 31.03.2016.

5. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že zmluva o úvere, ktorej obsah medzi stranami nie je sporný, nie je spotrebiteľskou zmluvou.
6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
7. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
8. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
10. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
14. Podľa § 2 písm a),b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy t.j. k 21.10.2005 na účely tohto zákona sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje aj zmluva, ktorou veriteľ podnikateľ poskytuje dlžníkovi ako fyzickej osobe pôžičku alebo úver za dohodnutých podmienok jeho splatenia a splatenia nákladov veriteľa a úrokov z požičanej sumy.
15. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd vyhodnotil tvrdenie žalovaného, že zmluva o úvere medzi žalovaným a žalobcom nie je spotrebiteľskou zmluvou ako účelový, pretože nepreukázal žiadne skutočnosti, ktorými by spotrebiteľský charakter zmluvy vyvrátil.
16. Rovnako nie je sporné medzi stranami, že v percentuálnom vyjadrení vzhľadom k výške poskytnutého úveru a dohodnutej sume ako výške, ktorú má povinnosť žalobca splatiť, predstavuje ročný úrok viac ako 90 % sumy poskytnutého úveru. Tá časť zmluvy o úvere, z ktorej vyplýva povinnosť žalobcu uhradiť pre žalovaného na splatenie úveru sumu prevyšujúcu 995,82 Eur je neplatná a dôvodom neplatnosti je skutočnosť, že ide o rozpor s dobrými mravmi (§ 37, § 39 Občianskeho zákonníka).
17. Z uvedeného dôvodu, súd kvalifikoval sumu 3.701,21 Eur ako rozdiel medzi sumou uhradenou žalobcom vo výške 4.613,71 Eur a sumou, ktorú mu poskytol žalovaný ako úver vo výške 995,82 Eur, ako bezdôvodné obohatenie, pretože išlo o plnenie z neplatnej časti zmluvy.
18. Z vyššie uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť, aby sumu 3.701,21 Eur žalobcovi uhradil z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.
19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Povinnosťou žalovaného bolo vrátiť uvedené neprávom prijaté peňažné prostriedky už pred podaním žaloby. Žalobca podal žalobu 14.03.2016 a keďže žiadal uhradiť úroky z omeškania, tak súd uložil žalovanému aj túto povinnosť, pričom ju určil až dňom 15.03.2016, pretože súd je viazaný žalobným návrhom a žalobca nepožadoval zaplatenie úrokov z omeškania aj za obdobie pred 15.03.2016.

22. Výška úrokov z omeškania je podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. o 8 % vyššia ako je základná úroková sadzba ECB k uvedenému dňu. Výška tejto základnej úrokovej sadzby v určený deň bola 0,05 %.

23. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove z 08.12.2011 sp. zn. 16Co/71/2011, z 25.06.2015 sp. zn. 6Co/155/2014 a z 31.03.2016 sp. zn. 14Co/88/2015.

24. Pokiaľ žalovaný namietal, že na konanie nie je miestne príslušný Okresný súd Trebišov, ale súd, v obvode ktorého má žalovaný sídlo, tak súd sa s týmto jeho tvrdením nestotožnil, lebo nemá oporu v platnej právnej úprave. Aj v tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 08.12.2011 sp. zn. 16Co/71/2011, ktorý rozhodoval o rovnakej námietke žalovaného, pričom v čase podania žaloby ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 na konanie je miestne príslušný súd v obvode, ktorého má bydlisko spotrebiteľ, pokiaľ je predmetom konania nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Žaloba bola podaná 14.03.2016, a preto podľa § 87 písm. f) vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku podaním žaloby bola založená miestna príslušnosť Okresného súdu Trebišov, v obvode ktorého má žalobca pobyť.

25. Rovnako sa súd nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že sú dané zákonné podmienky na zastavenie konania z dôvodu právoplatného rozhodnutia rozhodcovského súdu v tejto veci. Žalovaný síce nepredložil označené rozhodnutie rozhodcovského súdu, avšak aj napriek tomu podľa § 230 Civilného sporového poriadku, prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni pokračovaniu v konaní iba vtedy, ak vo veci by o nároku žalobcu uplatneného žalobou doručenu súdu 14.03.2016 právoplatne rozhodol skôr súd v sústave všeobecných súdov. Žalovaný nepreukázal, aby o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému nesplatený úver existovalo právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu v inej veci.

26. Žalovaný síce v podaní zo 06.02.2017 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, ale neuviedol žiadny skutkový ani časový údaj vzťahujúci sa k začatiu plynutia premlčacej lehoty nároku uplatneného žalobcom a ani nepredložil na svoje tvrdenie o začatí plynutia premlčacej lehoty žiadny dôkaz. Rovnako ani žiadne iné podania žalobcu a žalovaného uvedené údaje neobsahujú, a preto žalovaný tvrdenie o premlčaní nároku ničím nepreukázal.

27. Žalobca mal v konaní plný úspech, a preto podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

28. Žalobca je od platenia súdnych poplatkov oslobodený zo zákona (4 ods. 1 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb.), a preto súd podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona uložil poplatkovú povinnosť z návrhu na začatie konania neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).